NORAKSTS
Lieta Nr.A420610510
Lietvedības Nr.A02268-11/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 26.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties pieteicējai *J.G.* un Jūrmalas pašvaldības pusē pieaicinātas iestādes Jūrmalas pilsētas domes pilnvarotajam pārstāvim *L.K.*,

2011.gada 5.oktobrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.G.* pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar ko *J.G.* tiktu atlīdzināti zaudējumi un morālais kaitējums kopā Ls 143,70 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 9.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.G.* (turpmāk – Pieteicēja) pieteikums, kurā prasīts noteikt atlīdzinātāju, kas atbildīgs par ar Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora 2005.gada 23.septembra lēmumu Nr.10 nodarīto mantisko zaudējumu un piedzīt no noteiktā atlīdzinātāja radīto mantisko zaudējumu un morālo kaitējumu Ls 143,70 apmērā.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.aprīļa lēmumu tika noteikts, ka Pieteicējas pieteikums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar ko *J.G.* tiktu atlīdzināti zaudējumi un morālā kaitējuma atlīdzinājums Ls 143,70 apmērā.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 16.aprīļa lēmumu atbildētāja pusē tika pieaicināta Jūrmalas pilsētas dome (turpmāk – Atbildētāja vai Dome).

[2] No lietas materiāliem izriet turpmāk minētais:

[2.1] Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulators (turpmāk – Regulators) 2005.gada 23.septembrī pieņēma lēmumu Nr.10, ar kuru noteica siltumenerģijas tarifus Jūrmalas pilsētas centrālās siltumapgādes sabiedriskajā sektorā no 2005.gada 1.novembra un no 2006.gada 1.janvāra.

[2.2] Ar 2009.gada 26.janvāra Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) spriedumu lietā Nr.SKA-40/2009 tika nolemts atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 13.jūnija spriedumu, bet Regulatora kasācijas sūdzību noraidīt. Proti, ar minēto Senāta spriedumu atstāts spēkā Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 13.jūnija spriedums, ar kuru atzīts par prettiesisku Regulatora 2005.gada 23.septembra lēmums Nr.10 (turpmāk – Lēmums) *(lietas 10.-15.lapa).*

[2.3] 2010.gada 14.janvārī Pieteicēja iesniedza iesniegumu Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā (turpmāk – Komisija) „Iesniegums par zaudējumu atlīdzināšanu", kurā norādīja, ka laika posmā no 2003.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 26.janvārim Pieteicējai radušies zaudējumi par pārmaksāto siltumenerģiju Ls 81,70 apmērā, kā arī pārmaksas ieturēšana vairāku gadu garumā radīja Pieteicējai morālo kaitējumu Ls 62 apmērā. Tādējādi Pieteicēja prasīja atlīdzināt materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu kopā Ls 143,70 apmērā *(lietas 21.lapa).*

[2.4] Komisija Pieteicējas iesniegumu par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu 2010.gada 20.janvārī pārsūtīja Jūrmalas pilsētas domei *(lietas 6.-7.lapa)*, norādot, ka Komisija nav atbildīga par minētajiem zaudējumiem *(lietas 6.-7.lapa).*

[2.5] Izskatot Pieteicējas iesniegumu, Jūrmalas pilsētas dome 2010.gada 9.marta vēstulē „Jūrmalas pilsētas paziņojums iesniedzējiem par siltumenerģijas tarifiem" norādīja, ka Jūrmalas pilsētas dome nav atbildīga par zaudējumiem, kas, iespējams, privātpersonām radušies sakarā ar Regulatora prettiesisko Lēmumu *(lietas 8.-9.lapa)*.

[3] 2010.gada 9.aprīļa pieteikumā Administratīvajai rajona tiesai par zaudējumu un morālā kaitējuma Ls 143,70 apmērā atlīdzināšanu, Pieteicēja norāda, ka zaudējumus nodarījusi Jūrmalas pilsētas pašvaldības izveidotā iestāde, pildot funkcijas, kas ietilpst pašvaldības autonomajā kompetencē, un ka prettiesiskais Lēmums pieņemts pirms Komisijas regulēšanas funkciju pārņemšanas, kā arī to, ka tieši pašvaldības dome ir likvidēto pašvaldību sabiedrisko pakalpojumu regulatoru saistību pārņēmēja, Pieteicēja uzskatam, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 94.panta pirmās daļas 2.punktam par radīto mantisko un morālo kaitējumu ir atbildīga Dome.

[4] 2010.gada 24.maija paskaidrojumā tiesai (reģ.Nr.2137/k) Dome norāda turpmāk minētos argumentus:

[4.1] Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 15.pantam, privātpersona iesniegumu par zaudējuma atlīdzināšanu iesniedz tai iestādei, kas nodarījusi zaudējumu.

Saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" Pārejas noteikumu 13.punktu, pašvaldību regulatoru priekšsēdētāji ar sabiedrisko pakalpojumu regulēšanu saistītās lietas nodod Komisijai līdz 2009.gada 31.oktobrim. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka saistības, kas izriet no regulēšanas funkcijām netiek nodotas Komisijai.

[4.2] Jūrmalas pilsētas domes Sabiedrisko pakalpojumu regulatora likvidācijas komisija, kas tika izveidota saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" Pārejas noteikumu 19. punktu, nodrošināja Regulatora finanšu, mantas un ar Regulatora darbības nodrošināšanu saistīto saistību (tas ir, algas, nodokļi un komunālie maksājumi) pārņemšanu.

[4.3] Saskaņā ar likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 11. pantu, Regulators ir neatkarīgs likumā noteikto funkciju pildīšanā un nav padots valsts vai pašvaldību institūcijām.

Ņemot vērā minēto, Jūrmalas pilsētas dome nav atbildīga par zaudējumiem, kas, iespējams, privātpersonām radušies sakarā ar Regulatora prettiesisko lēmumu.

[4.4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 94.panta ceturto daļu atlīdzinājuma veidi ir iepriekšējā stāvokļa atjaunošana vai zaudējuma (kaitējuma) atlīdzinājums naudā. Noteicošais atlīdzinājuma veids ir iepriekšējā stāvokļa atjaunošana. Vienīgi tad, ja iepriekšējo stāvokli nedz tiesiski, nedz faktiski nevar atjaunot, vai arī tas nav adekvāti, pieļaujams atlīdzinājums naudā.

Iepriekšējā stāvokļa atjaunošana nav adekvāta, ja tā ir saistīta ar nesamērīgi lielām pūlēm, kas neatrodas saprātīgās attiecībās ar pieprasīto tiesisko stāvokli. Papildus šiem atlīdzinājuma veidiem Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.panta ceturtā daļa paredz iestādes atvainošanos kā atlīdzinājuma veidu par vieglu privātpersonai nodarīto personisko (arī morālo) kaitējumu.

[5] Pieteicēja tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz pieteikumā minēto argumentu pamata, norādot, ka sākotnēji par kopējo dzīvokli ir maksājis brālis, ar kuru viņa ir viena ģimene, vēlāk, kad dzīvoklis pārgājis tikai Pieteicējas īpašumā, pati maksājusi.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un Paskaidrojumos tiesai ietverto argumentu pamata.

Uz tiesas sēdi tika izsaukts liecinieks *A.K.*. Tiesas sēdē liecinieks liecināja, ka pašvaldības uzņēmums „Jūrmalas siltumtīkli" bija parādā A/S „Latvijas Gāze" 1,5 miljonu latu, pēc tam šī akciju sabiedrība tika privatizēta. Bet tā kā A/S „Latvijas Gāze" bija parādā nodokļu parādus Finanšu ministrijai, bet Jūrmalas dome bija parādā A/S „Latvijas Gāze" par iztērēto gāzi, Finanšu ministrija pārpirka visus parādus un uzlika pienākumu maksāt Jūrmalas pilsētai. Bija izveidojies strīds starp valsti un pašvaldību, bet pārņemtais gāzes parāds palika spēkā. Dome vienojās ar regulatoru, lai šo summu iekļautu tarifā. Liecinieks tajā laikā vairs nestrādāja Domē, bet bija sabiedriskās organizācijas vadītājs. Kopā valsts kasē samaksāts Ls 125000 par

pusgadu. Apskatot, cik kopumā ir kvadrātmetru Jūrmalā, kas ir apsildīti, noskaidrojām, ka tie ir 585517 m^2. Šo summu, kas no visas kopējās summas attiecas uz iedzīvotāju parādiem, atskaitot juridiskās personas, izdalīja uz aprēķinātajiem kvadrātmetriem un izdalīja ar sešiem mēnešiem – laika posmu, kurā darbojās Regulatora lēmums. Tādējādi mēnesī sanāca Ls 0,03 par vienu kvadrātmetru.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[8] Latvijas Republikas Satversmes 92.pants noteic, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Administratīvi tiesiskajās attiecībās tiesības uz atlīdzinājumu paredz Administratīvā procesa likuma 92.pants, un tās detalizē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums.

Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulators 2005.gada 23.septembrī pieņēma lēmumu Nr.10, ar kuru noteica siltumenerģijas tarifus Jūrmalas pilsētas centrālās siltumapgādes sabiedriskajā sektorā no 2005.gada 1.novembra un no 2006.gada 1.janvāra. Tā kā ar 2009.gada 26.janvāra Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā Nr.SKA-40/2009 tika nolemts atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 13.jūnija spriedumu, ar kuru atzīts par prettiesisku no tā pieņemšanas dienas Regulatora 2005.gada 23.septembra lēmums Nr.10, personām, kuras ir cietušas zaudējumus sakarā ar Regulatora minētā lēmuma izpildi, ir tiesības uz atlīdzinājumu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2010.gada 16.aprīļa lēmumu kā Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora tiesību un pienākumu pārņēmēja ir noteikta Jūrmalas pilsētas pašvaldība, kas arī ir uzskatāma par atbildētāju lietā, un attiecīgi atbildētāja pusē tika pieaicināta Jūrmalas pilsētas dome. Līdzīgu lēmumu 2011. gada 15. jūlijā ir pieņēmusi Administratīvā rajona tiesa lietā A420493611, atzīstot Jūrmalas pilsētas pašvaldību par atbildīgu par zaudējumiem, kas radīti ar likvidētā Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora lēmumiem.

2010.gada 9.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Pieteicējas pieteikums, kurā prasīts atlīdzināt mantisko zaudējumu un morālo kaitējumu kopā Ls 143,70, kas tai nodarīts ar Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora 2005.gada 23.septembra lēmumu Nr.10.

Saskaņā ar Pieteicējas iesniegto zaudējumu aprēķinu *(lietas 21. lapa)* mantiskie zaudējumi sastāda 81,70 Ls, kas veidojušies it kā no pārmaksātām summām par piegādāto siltumenerģiju laika posmā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 26. janvārim, savukārt morālais kaitējums sastāda 62,00 Ls. Pieteicēja tiesas sēdē norādīja, ka morālais kaitējums ir nodarīts viņai, jo nepamatoti tika prasīti paaugstināti maksājumi tajā laikā, kad viņai ar brāli ir bijuši nepietiekami ienākumi, proti, viņa ir saņēmusi tikai bāreņa pabalstu. Morālā kaitējuma summa noteikta, izejot no dzīvokļa platības (61,9 m^2).

[9] APL 97. pants noteic, ka nosakot mantiskā zaudējuma un personiskā kaitējuma priekšnosacījumus un atlīdzinājuma apmēru, piemēro civiltiesību principus, ja likumā nav noteikts citādi.

No civiltiesību teorijas izriet, ka, lai konstatētu kādas personas pienākumu segt otrai personai zaudējumus, ir jākonstatē zaudējumu nodarīšanas pamats, pašu zaudējumu reāla esamība vai objektīva to rašanās iespējamība nākotnē (peļņas atrāvuma vai cita paredzamā

negūstamā labuma gadījumos), zaudējumu apmērs, cēloniskais sakars starp zaudējumu pamatu (prettiesisko rīcību) un pašiem zaudējumiem, kā arī zaudējumu radītāja vaina (izņemot likumos un civiltiesiskos līgumos paredzētus īpašus gadījumus), kā ir jākonstatē, vai zaudējumus cietusī persona nav līdzvainīga tai radītajos zaudējumos, proti, vai cietusī persona objektīvi nav veicinājusi zaudējumu rašanos un tai bija iespēja to rašanos novērst.

Iepriekš minētais ir ietverts arī speciālajā likumā – Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā (turpmāk – Atlīdzināšanas likums), proti, tā 4.-14. pantos.

[10] Atlīdzināšanas likuma 5. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu ir cietušajam, proti, privātpersonai, kas ir prettiesiska administratīvā akta adresāts vai trešā persona Administratīvā procesa likuma izpratnē, kā arī privātpersonai, pret kuru ir tieši vērsta vai kuru tieši skar iestādes prettiesiska faktiskā rīcība.

Ņemot vērā, ka atlīdzinājuma pieprasīšanas pamats ir jau konstatēts ar 2009.gada 26.janvāra Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā Nr.SKA-40/2009, tas atkārtoti nav jāpierāda.

[11] Pieteicēja ir norādījusi, ka viņai ir radies mantiska rakstura zaudējums.

Mantiskais zaudējums Atlīdzināšanas likuma izpratnē (7. panta pirmā daļa) ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ. Savukārt, 6. panta pirmajā daļā ir teikts, ka tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība — objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

No tā izriet nepieciešamība konstatēt, pirmkārt, vai Pieteicējai ir nodarīti kādi zaudējumi un, otrkārt, vai Pieteicēja ir uzskatāma par zaudējumu cietušo. Treškārt, ir jākonstatē cēloņsakarība starp zaudējumu pamatu un zaudējumiem.

[11.1] Atlīdzināšanas likuma 11.p. pirmajā daļa noteic, ka mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem. Savukārt APL 20. nodaļā ir noteikti pierādīšanas līdzekļi, proti, tie ir: administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumi, liecinieku liecības, rakstveida pierādījumi, lietiskie pierādījumi, eksperta atzinums un personu apvienības viedoklis (amicus curiae).

Kā jau minēts iepriekš, APL 97. pants noteic, ka nosakot mantiskā zaudējuma priekšnosacījumus un atlīdzinājuma apmēru, piemēro civiltiesību principus, proti, zaudējumu pierādīšanas smagums pamatā gulstas uz personu, kas prasa zaudējumu atlīdzināšanu.

Lai pierādītu radušos zaudējumus, Pieteicēja lietas materiāliem ir pievienojusi sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas siltums" paziņojumus – kvītis par laika posmu no 2003.gada jūlija līdz 2008.gada decembrim *(lietas 43.-88.lapa)*, jo prasa atlīdzināt zaudējumus, ko Regulators ar Lēmumu būtu it kā nodarījis par periodu no 2003.gada jūlija līdz 2008.gada decembrim (6 gadiem – 6 apkures sezonām).

No lietas materiāliem, kā arī no atbildētāja paskaidrojumiem un liecinieka *A.K.* liecības izriet, ka par prettiesisku atzītais 2005. gada 23. septembra Regulatora Lēmums noteica siltuma tarifus Jūrmalas pilsētā tikai laika posmā no 2005. gada 1. novembra līdz 2006. gada 30. aprīlim, proti, konstatētā prettiesiskā rīcība ir attiecināma tikai uz šo laika periodu, nav atzīti par prettiesiskiem citi Regulatora lēmumi (iespējams, ka tie nav tikuši likumā noteiktā kārtībā apstrīdēti), tādējādi tiesai nav pamata izvērtēt Pieteicējas prasījumus par it kā nodarītiem zaudējumiem ārpus par prettiesisku atzītā Regulatora Lēmuma darbības laika perioda.

Izvērtējot Pieteicējas iesniegtos pierādījumus – kvītis par laika periodu no 2005. gada 1. novembra līdz 2006. gada 30. aprīlim, tiesa konstatē, ka lietā ir iesniegtas kvītis par norēķiniem ar SIA „Jūrmalas siltums" par 2005. gada novembri, 2006. gada janvāri, februāri, martu un aprīli. Visās kvītīs kā maksātājs ir norādīts *K.G.* (Pieteicējas brālis).

Izvērtējot kvītīs sniegto informāciju, tiesa konstatē, ka tajās nav norādīts, ka maksātājam ir bijuši parādi par iepriekšējo mēnesi un ir uzrēķināta kavējuma nauda, tādējādi tiesa secina, ka

2005.-2006. gada apkures sezonā par siltuma padevi dzīvoklī */adrese/*, ir veikti maksājumi, tātad arī ir maksāts par Lēmumā nepamatoti iekļauto parāda summu. Līdz ar to ir konstatējams fakts, ka minētā dzīvokļa īpašniekiem vai tiesiskajiem lietotājiem, kas ir veikuši maksājumus, ir radušies zaudējumi.

[11.2] Kā konstatēts iepriekš, no kvītīm izriet, ka tiešais atbildīgais par maksājumu veikšanu ir bijis Pieteicējas brālis *K.G.* Lietā nav tiešu pierādījumu, ka maksājumus ir veicis *K.G.*, tāpat nav pierādījumu, ka maksājumus būtu veikusi Pieteicēja no saviem līdzekļiem.

No Pieteicējas paskaidrojumiem izriet, ka maksājis ir brālis, jo sākotnēji dzīvoklis Pieteicējai ir bijis kopīpašumā uz pusēm ar Pieteicējas brāli *K.G.*, un tikai tad, kad 2007. gadā Pieteicēja ir izpirkusi pusi no brāļa, maksājusi ir pati pieteicēja (minēto apliecina arī iesniegtās kvītis).

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka tā kā Pieteicēja nav veikusi maksājumus, tad viņai nav radušies nekādi zaudējumi. Savukārt Pieteicēja uz minēto norādīja, ka sākotnēji par kopējo dzīvokli ir maksājis brālis, jo viņi ir viena ģimene, un tādējādi naudas līdzekļi reāli tika nepamatoti ieturēti arī no viņas. Līdz ar to lietā ir identificējams strīds par to, vai Pieteicēja ir atzīstama par cietušo.

Lietā ir dzīvokļa */adrese/* īpašuma tiesību apliecinoši dokumenti, proti, Zemesgrāmatas nodalījuma izdruka *(lietas 106. lapa)* un VZD izdotas izziņas par īpašuma tiesībām uz dzīvokli līdz tā privatizācijai *(lietas 109., 110. lapa)*. No minētajiem dokumentiem izriet, ka Pieteicējai un *K.G.* Lēmuma darbības laikā katram ir piederējusi viena puse no dzīvokļa.

Saskaņā ar Civillikuma 1067. pantu īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība. Savukārt šī likuma 1069. pants noteic, ka visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Ņemot vērā iepriekš minētās Civillikuma normas, secināms, ka arī par izdevumiem, kas saistīti ar siltuma padevi dzīvoklim, kas atrodas kopīpašumā, atbildīgi ir visi kopīpašnieki atbilstoši savām daļām kopīpašumā. Nav svarīgi, kurš ir samaksājis, lai nodrošinātu iespēju konkrēto īpašuma priekšmetu lietot, jo to var izdarīt jebkurš kopīpašnieks un attiecīgi pieprasīt izdevumus segt citiem kopīpašniekiem. Turklāt, ja šīs personas ir veidojušas vienu ģimeni, kā to paskaidrojumos norādīja Pieteicēja, nav tik būtiski, kas ir veicis attiecīgos maksājumus.

Līdz ar to secināms, ka arī no Pieteicējas ir tikusi atrauta daļa tās naudas līdzekļu, kuri pienācās viņai un varēja tikt izmantoti citu vajadzību apmierināšanai. Vienlaikus tiesa uzskata, ka Pieteicējai nav tiesiska pamata prasīt visu zaudējumu summu, kas ir radusies sakarā ar pārmaksu par siltuma padevi dzīvoklim, bet tikai zaudējumus atbilstoši savu īpašuma tiesību apjomam, proti, tikai pusi.

[11.3] Izvērtējot lietā esošās zaudējumu it kā pierādošās kvītis, tiesa secina, ka tās pierāda to, ka zaudējumi ir bijuši, bet nepierāda zaudējumu faktisko apmēro.

Kā jau minēts iepriekš, Pieteicēja tiesā ir iesniegusi zaudējumu aprēķinu *(lietas 21. lapa)*. Tomēr tiesas sēdē Pieteicēja nevarēja pamatot, kāpēc aprēķinā ir izmantoti tieši tādi izejošie dati un ne citādi, tāpat kāpēc izejošais ir SIA „Jūrmalas siltums" tarifu plāns 2003. gadam, kas neskar atceltā Lēmuma periodu. Līdz ar to tiesa no iesniegtā aprēķina un Pieteicējas paskaidrojumiem nevar konstatēt zaudējumu faktisko apmēru.

Lai pamatotu zaudējumu aprēķinu, Pieteicēja bija lūgusi nopratināt Biedrības „Jūrmalas pilsētas individuālo siltumenerģijas ražotāju, centralizētās siltumenerģijas un centralizētā ūdens patērētāju asociācija", kas sagatavoja pieteikumu tiesai par Regulatora Lēmuma atzīšanu par prettiesisku, kā arī palīdzēja Pieteicējai un citiem siltumenerģijas patērētājiem sastādīt aprēķinus par zaudējumiem, valdes priekšsēdētāju *A.K.*

Tiesas sēdē liecinieks liecināja, ka Lēmuma darbības laikā kopā valsts kasē samaksāts Ls 125000 par pusgadu, apsildot 585517 m^2 Jūrmalā, no šīs summas atskaitot summu, kas attiecas uz juridiskām personām, tika iegūta summa, kas tika pieskaitīta iedzīvotājiem kā parāds, kuru attiecīgi izdalīja ar aprēķinātajiem kvadrātmetriem un vēl izdalīja ar sešiem mēnešiem –

laika posmu, kurā darbojās Regulatora Lēmums. Tādējādi mēnesī sanāca, ka pārmaksāts ir Ls 0,03 par vienu kvadrātmetru (skat arī Biedrības „Jūrmalas pilsētas individuālo siltumenerģijas ražotāju, centralizētās siltumenerģijas un centralizētā ūdens patērētāju asociācija" izziņu *(lietas 99. lapa)*).

Atlīdzināšanas likuma 12.panta daļa paredz, ja nav iespējams noteikt precīzu zaudējuma apmēru, iestāde vai tiesa novērtē zaudējumu kopumā vai atsevišķas tā sastāvdaļas. Novērtējot zaudējumu, iestāde vai tiesa saprātīgi ievēro vispārējo pieredzi un konkrētā gadījuma apstākļus.

Tiesa, izvērtējot liecinieka liecību un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, konstatē, ka arī šis zaudējumu aprēķins nav uzskatāms par pilnīgi precīzu, tomēr atbilstoši minētajam Atlīdzināšanas likuma 12.pantam tiesa uzskata, ka tas ir pietiekoši objektīvs, lai to ņemtu par pamatu zaudējumu apmēra noteikšanai.

Vadoties no iepriekš konstatētā, tiesa secina, ka Pieteicējai par Lēmuma darbības periodu (6 mēnešiem), ņemot vērā, ka viņai kā ½ domājamās daļas dzīvokļa */adrese/* īpašniecei bija pienākums segt pusi no siltuma piegādes izmaksām, ir nodarīti materiālie zaudējumi 5,57 latu apmērā. Proti, 0,03 Ls/mēn. * 61,90 (dzīvokļa platība) * 6 (mēneši) : 2 (1/2 domājamā daļa) = Ls 5,57.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka Pieteicējas prasījums atlīdzināt mantiskos zaudējumus ir daļēji pamatots un Jūrmalas pilsētas pašvaldībai ir uzliekams pienākums izdot administratīvo aktu, ar kuru būtu nolemts atlīdzināt Pieteicējai zaudējumus Ls 5,57 apmērā.

[12] Pieteicēja ir prasījusi arī morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 62 apmērā, atbilstoši dzīvokļa kvadrātmetriem.

Pieteicēja ir norādījusi *(lietas 38. lapa)*, ka prettiesiskā lēmuma laikā ir bijuši grūti materiālie apstākļi, jo gan viņa, gan brālis ir mācījušies, turklāt arī vectēvs ir slimojis, pārtikuši ir no vectēva pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas. Turklāt Pieteicēja uzskata, ka morālais kaitējums būtu atlīdzināms tāpēc, ka Lēmums ir bijis apzināti pieņemts prettiesiski un Jūrmalas pašvaldība arī pēc tā atzīšanas par prettiesisku neko nav darījusi, lai atmaksātu nepamatoti ieturētos naudas līdzekļus.

Atlīdzināšanas likuma 9. pants noteic, ka morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir personiskais kaitējums, kas izpaužas kā fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis *būtisks* šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Izvērtējot Pieteicējai ar Lēmumu tieši nodarītos zaudējumu apmēru (0,93 Ls mēnesī), tiesa nesaskata būtisku Pieteicējas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārumu, kā to noteic likums. Tāpat Pieteicējas norādītais, ka Lēmums ir apzināti pieņemts prettiesisks nav pierādīts ar lietas materiāliem, savukārt tas apstāklis, ka Jūrmalas pašvaldība pati nenovērš Lēmuma sekas, nav tieši saistāms (nav tiešas cēloņsakarības) ar Lēmuma prettiesiskā rakstura dēļ radītajām morālajām ciešanām. Līdz ar to tiesa uzskata, ka Pieteicējas prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir noraidāms.

[13] Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmā daļa noteic, Ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. No lietas materiāliem izriet, ka Pieteicēja ir samaksājusi valsts nodevu Ls 20 apmērā (lietas 5.lapa). Līdz ar to no Jūrmalas pilsētas pašvaldības ir piespriežama par labu Pieteicējai valsts nodeva Ls 20,00 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu, 254. panta pirmo un otro daļu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

J.G. pieteikumu apmierināt daļēji.

Uzlikt pienākumu Jūrmalas pilsētas pašvaldībai viena mēneša laikā no šī sprieduma spēkā stāšanās atlīdzināt Pieteicējai zaudējumus Ls 5,57 apmērā.

Piespriest par labu Pieteicējai no Jūrmalas pilsētas pašvaldības Pieteicējas samaksāto valsts nodevu Ls 20,00 apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2011.gada 26.oktobrī